

SVEA HOVRÄTT
Rotel 060108

DOM
2014-06-12
Stockholm

Mål nr
M 8005-13

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Statens va-nämnds slutliga beslut 2013-08-09, BVa 51, i mål nr Va 519/12, se bilaga A

KLAGANDE OCH MOTPART

Täby kommun
183 80 Täby

Ombud: Jur.kand. U H

MOTPART OCH KLAGANDE

Delakonik Kommanditbolag, 969716-2015
Box 7772
103 96 Stockholm

MOTPART

Selaponik AB, 556511-6075
Box 7772
103 96 Stockholm

SAKEN

Anläggningsavgifter

HOVRÄTTENS DOMSLUT

Hovrätten avslår överklagandena.

Dok.Id 1146695

Postadress	Besöksadress	Telefon	Telefax	Expeditionstid
Box 2290 103 17 Stockholm	Birger Jarls Torg 16	08-561 670 00 08-561 675 50	08-561 675 59	måndag – fredag 09:00-15:00
		E-post: svea.avd6@dom.se www.svea.se		

YRKANDEN M.M. I HOVRÄTTEN

Täby kommun (kommunen) har yrkat att hovrätten med undanröjande av Statens va-nämnds (Va-nämnden) beslut om avvisning av kommunens talan mot Selaponik AB (Selaponik), tidigare Panorama Development AB, ska återförvisa målet i den delen till Va-nämnden för prövning i sak.

Efter att kommunen under handläggningen i hovrätten mottagit betalning för förfallna va-avgifter avseende fastigheterna X och Y 3 har kommunen gjort gällande att det solidariska betalningsansvaret endast ska avse den upplupna dröjsmålsräntan.

Delakonik Kommanditbolag (Delakonik), tidigare Panorama Exploatering KB, har bestritt kommunens yrkande och för egen del yrkat att hovrätten ska befria kommanditbolaget från betalningsskyldighet.

Kommunen har bestritt ändring av Va-nämndens beslut.

Selaponik har bestritt kommunens yrkande.

UTVECKLING AV TALAN I HOVRÄTTEN

Kommunen har till stöd för sin talan anfört sammanfattningsvis följande. Selaponik AB är bolagsman och komplementär i Delakonik AB. Utöver komplementären finns en annan bolagsman, kommanditdelägaren Aktiebolaget Saltsjöbyggen med insats på 1 000 kr. Det är endast komplementären som har rätt att teckna kommanditbolagets firma. Ett kommanditbolag är en särskild form av handelsbolag. Bolagsmännens ansvar är primärt och solidariskt med bolaget. Det primära och solidariska ansvar som åvilar en komplementär i ett kommanditbolag följer med automatik. Det solidariska ansvaret är av grundläggande betydelse i fråga om bolagets skyldigheter och förpliktelser gentemot tredje man. Kommunen, som är huvudman för den i målet aktuella va-anläggningen, anser att konsekvenserna av va-nämndens avvisningsbeslut blir orimliga. Kommunen skulle, om nämndens beslut står fast, i detta och i andra fall

där ett handelsbolag står som lagfaren ägare av en fastighet inom kommunens va-nät, tvingas driva flera separata rättsprocesser för att erhålla betalning för en förfallen och obetald fordran avseende avgifter enligt vattentjänstlagen. Ett sådant system är inte rimligt vare sig med hänsyn till de kostnader som det medför för kommunen (dvs. kommunens invånare) eller ur en vidare samhällsekonomisk synvinkel. Gällande nämndens skäl för avvisning – att komplementären inte är registrerad som lagfaren ägare av aktuella fastigheter och att Selaponiks ansvar inte kan grundas på bestämmelserna i lagen (2006:412) om allmänna vattentjänster (vattentjänstlagen) – bör noteras att aktiebolaget är bolagsman/delägare i kommanditbolaget och därigenom ägare av de aktuella fastigheterna. Dessutom följer omfattningen och innehållet i komplementärens solidariska ansvar helt och hållet kommanditbolagets förpliktelser i målet vilka grundas på vattentjänstlagens bestämmelser. Att avvisa kommunens talan mot komplementären på den grund som nämnden gjort måste sammanfattningsvis vara felaktigt. Kommunen har mottagit betalning avseende va-avgifter. Yrkad dröjsmålsränta kvarstår obetald. Det föreligger således skyldighet att solidariskt betala upplupen dröjsmålsränta.

Delakonik har till stöd för sin talan anfört följande. Bolaget äger inte fastigheterna. De nya fastighetsägarna har betalat avsedd avgift till kommunen. Bolaget har inte påbörjat någon byggnation på fastigheten Y och inte tagit någon anslutning i bruk. Det bygglov som tidigare erhöles har inte utnyttjats och har förfallit. Därvid har ingen anslutning kopplats på kommunens va-nät. Yrkandet avseende dröjsmålsränta bestrids. Debiteringen saknar grund. I vart fall är det inte styrkt att räntan är beräknad enligt räntelagen.

Selaponik har anslutit sig till Delakoniks talan i målet.

HOVRÄTTENS DOMSKÄL

Va-nämndens avskrivningsbeslut beträffande fastigheten XX är inte överklagat. Hovrätten prövar först om Selaponik är solidariskt betalningsansvarigt för anläggningsavgifter avseende fastigheterna X och Y.

Enligt 53 § vattentjänstlagen prövar va-nämnden, med ett visst angivet undantag, mål om frågor som regleras i vattentjänstlagen eller i föreskrifter som meddelats med stöd av vattentjänstlagen. Av 16 och 24 §§ vattentjänstlagen framgår att det är fastighetsägaren som har rätt att använda en allmän va-anläggning och som har betalningsskyldighet för debiterade avgifter. Av 5 § vattentjänstlagen följer att det även gäller den som har ingått avtal med huvudmannen om att få använda huvudmannens va-anläggning. Kommunen har i aktuellt mål inte påstått att Selaponik, i den mening som avses i 2 och 5 §§ lagen om allmänna vattentjänster, är ägare till en fastighet inom va-anläggningens verksamhetsområde eller likställd med en sådan ägare, utan gjort gällande att Selaponiks betalningsskyldighet enbart följer av att bolaget är komplementär i Delakonik och har solidariskt ansvar för Delakoniks förpliktelser. Hovrätten finner att tvisten mellan kommunen och Selaponik inte kan anses röra en fråga som avses i lagen om allmänna vattentjänster. Va-nämnden har inte varit behörig att pröva kommunens talan mot Selaponik. Det har därmed funnits skäl att avvisa kommunens talan i denna del. Kommunens överklagande ska därför avslås.

Delakonik har i sitt överklagande gjort gällande att någon grund för avgiftsskyldighet inte föreligger eftersom bolaget inte längre äger fastigheterna X och Y. Av 37 § vattentjänstlagen framgår att vid ett ägarbyte är den nya ägaren betalningsansvarig för anläggningsavgifter som förfaller till betalning efter tillträdesdagen. Av utredningen i målet framgår att Delakonik fortfarande ägde fastigheterna X och Y när anläggningsavgifterna förföll till betalning den 12 januari 2012. Det är därför Delakonik som är betalningsansvarigt för avgifterna.

Delakonik har vidare gjort gällande att bolaget inte är skyldigt att betala avgiften för Y eftersom fastigheten är obebyggd och det tidigare meddelade bygglov har förfallit. Av 24 § tredje stycket vattentjänstlagen framgår att om fastigheten är obebyggd men enligt en detaljplan är avsedd för bebyggelse, ska bedömningen av fastighetens behov av va-anläggning göras som om fastigheten vore bebyggd i enlighet med planen och att detta gäller om det inte finns särskilda skäl för en annan bedömning. Sådana särskilda skäl kan föreligga om underlåtenheten att bebygga fastigheten kan tillskrivas åtgärd eller bristande aktivitet från myndigheternas sida (se

Qviström, Vattentjänstlagen, 2008, s.137). Något som ger stöd för att sådana särskilda skäl föreligger har inte framkommit i förevarande mål. Delakonik är således skyldigt att betala va-avgiften även om fastigheten Y är obebyggd.

Det finns inte skäl att ändra vad Va-nämnden bestämt beträffande ränta.

Sammanfattningsvis innebär det ovan sagda att även Delakoniks överklagande ska avslås. Va-nämndens beslut ska därmed stå fast i sin helhet.

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se bilaga B

Överklagande senast 2014-07-10

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Per-Anders Broqvist, hovrättsrådet Vibeke Sylten, referent, tekniska rådet Mikael Schultz och tf. hovrättsassessorn Agneta Staff.

Föredragande har varit hovrättsfiskalen Elena Landberg.